

ՔԵՐԴՈՒԱԾՔ

ՂԱՒԵԿԻԱՆՈՍ ԵՐԳՁԻ ԿԱՐԵՅՑԻՈՅ

ԱՃԷՄԻՔ

Ա.

Մեծաբանչ անունըդ քո, Մարիամ,
Յընծութիւն է սըրտի, մեզր 'ի բերանի.
Կը պարգեւէ հըրճուանք, սէր, մըխիթարանք,
Ու լըսելեաց քողարածայնութիւն ունի:
Դեղ վիրաց է, բըժըշկութիւն հիւանդաց,
Վըշտացելոց խընտում, յոյս մեղաւորաց.
Հատ կը բուրէ աստուածային շընորհաց,
Կ'անէ մարգուս մաքուր սուրբ առաքինի:
Հիւանդ Ղունկիանոսը փափաքով հ'էրտի.
Կ'ըսէ՝ հոգուս, սըրտիս, լեզուիս թող գըրտի.
Անտարակոյս արքայութիւն կը տարուի՝
Ով որ որ միշտ կ'յիշէ ու կ'ապաւինի:

Բ.

Ոչ ես հանգիստ ունիմ, ոչ օրըս օր է.
Գիշերներն այ ոչ աչքերըս քուն կու գայ.
Յանկարծ տեսնամ հըրեշտակաց թաղուհին՝
Դեղնած դէմքիս ընէնկ կու գայ, գուն կու գայ:
Իմ մըխիթարանքս ես, սուրբ Աստուածածին,
Ե՛կ զովացուր քու սիրովըդ ծարուածին.
Թէ երեւնաս գու մէկ ինձ ցընորածին՝
Միտըս կը բոլորի, խելքըս տուն կու գայ:
Քեզ գըտնալու ունիմ փափաք շատ համաս.
Մարրազարդեալ կուսանքներովդ ինձի գաս.
Աս հալին մէջ թէ գիս թողուս ուշանաս՝
Թիփու կը բըռնուիմ, կապուտ ձուն կու գայ:
Ղունկիանոսն եմ, երբ որ կ'յիշեմ սուրբ անունդ՝
Կը թալիանամ, յօդուանքներըս կ'ելլէ թունդ.
Ոսկ մէկ նայուածքովըդ գեղեցիկ ըռուես՝
Փըլած սըրտիս չէնրին՝ ոսկի սիւն կու գայ:

Գ.

Մայր աղքատաց մեղաւորաց, Մարիամ,
Աս խեղճ ողորմելուս ով գըթայ պիտոր.

Լըցուցիր է տէֆտէրնիրը տէրտերըս.
 Ողորմած թագուհիդ նրբ կարգայ պիտորս,
 Կարօտովըդ խոցուած տես սրբտիս եարան,
 Յանկալիդ տեսնելու ինձ տեսիլք տարան.
 Յարգոյ թախտ յօրինեմ դաս հանդչիս վըրան,
 Գունըզզուն ծաղկունքով խաս վարդ այ պիտորս.
 Կը սիրեմ նազելիդ՝ իմ աչքերէս վեր.
 Ե՛րբ լըցուի արդեօք, նրբ այս կարօտը մեր.
 Մէկ մարդ մ'որ ընկեր է յօտար երկիրներս,
 Հայրենիքն երթալու միշտ փութայ պիտորս.
 Իմ արևս այ, կեանքս այ՝ զուրպան քեզ ըսի.
 Երբ հոգիս մարմնէս քաղուիլ կ'ըսկընի,
 Ե՛կ երկնաւոր ուղեկցութեանըս հասի.
 Ղունկիանոսն առանց քեզ ո՛ր երթայ պիտորս:

Դ

Ո՛վ աղբիւր գըթութեան, Մարիամ սուրբ կոյս,
 Անտէր, անճար, անօգնական մընազի.
 Ոչ ոք չըխըղճաց զիս, թագուհի երկնից,
 Ձեռք, ոտք չըթողի՝ որ չըհամբուրեցի:
 Նեղութիւնքն աշխարհիս կըսկըծցուց եարաս,
 Մի թողուր թըշնամիք գան խընտան վըրաս.
 Դու ինձ համբերութեան շընորհքները տաս.
 Խիստ դառն է բաժակը որ ես խմեցի:
 Անկըրելի է իմ խըղճուկ հալըս, տես,
 Կը կորընչիմ եթէ ինձի չը օգնես,
 Բաց 'ի քէն այլ չունիմ յոյս օւմուտ մը ես,
 Վասն որոյ ցաւալի սիրաքս քեզ բացի:
 Ղունկիանոսը ծանրը վըշտաց թեթեւու,
 Սէրըդ, գութըդ, ողորմութիւնըդ ցըցու.
 Ինձ անդին սրբոց հետ խառնէ, խընտացու,
 Քանզի ես աս աշխարհի մէջ չառ լացի:

Ե

Ո՛վ տիրուհի Աստուածածին ցանկալի,
 Քո սիրուդ պողպատով՝ սիրտըս տաղուած է.
 Ընկըզմեր եմ տեսուդ մըտածմունքներուն,
 Կարծես թէ իմ հոգիս մարմնէս քաղուած է:
 Օսկէզօծ պալատիդ գըռները մէկ բաց,
 Երեցիր, աչքերըս յերկինքը մընաց.
 Յանկալի Սըրբուհիդ, թագուհիդ փառաց
 Ձըտեսնալուս՝ աշխարհ գըլխուս նեղուած է:
 Տէրտերուս տէֆտարը առջևդ բերեմ,
 Տես, ինչ կերպ կերպ ծանրը խաչեր կը կըրեմ.
 Ձիւնքի քէզնէն կարօտ՝ սըզով կեցեր եմ,
 Աս պատճառաւ վըրաս մոխիր մաղուած է:

Անսաղնալի եղաւ վէրքերըս, հընցու,
Զեմ կըրնայ գիմանալ, սէրըդ սպասկացաւ.
Կեանքըս ախուվախով ողբալով անցաւ,
Ղուկկիանոսը տէրտ ու ցաւով շաղուած է:

Զ

Աս ինչ խեղճութիւն է՝ որ ես կը կըրեմ.
Ախ, սուրբ Աստուածածին, իմ հալըս ինչ է.
Խառնըւեցտն իրար կարօսող ու սէրըդ,
Ողորմուկ ձայներով կոծ լալըս ինչ է:
Ես ընկեր եմ պիւլպիւլի պէս ֆիրեատի,
Ալէկոծեալ սիրտըս հէշ չի հանդարտի.
Ինձի յարքայութիւն մըտցընես պիտի.
Հաւատով յուսով առ քեզ գալըս ինչ է:
Թըշնամիքս հըզօր են հոգուս հակառակ,
Օգնեա ինձ որ չըլլամ առակ նըշաւակ.
Զարգարէ՛ գըլուխըս անթառամ պըսակ,
Քեզի սաստիկ սիրով սիրտ տալըս ինչ է:
Ղուկկիանոսն եմ, շատցաւ օրէ օր տէրտըս,
Քիսուսըս գըտնալու կ'ըշտապի սիրտըս.
Աս մասին մեռնիլը ըլլայ իմ պարտըս.
Հարամ է աշխարհս, ալ մնալըս ինչ է:

Է

Դու ես իմ ցընծալից ուրախութիւնըս,
Մայր Բիսուսի, ով թագուհի շընորհաց.
Կարօտող քաշելով, սիրովդ էրուելով,
Յընտրեցայ գըլուխըս խելք չըմընաց:
Սիրտըս անմարելի կըրակով կ'երի,
Եղայ տառապանաց նեղութիւնաց գերի.
Իմ բազմադէմ ամայութիւնըս յերկրի՝
Զըզուեցուց կենցաղուս վըշտալի կենաց:
Գըթա գորովագութ Մարիամ սուրբ կոյս,
Իմ միայն նազելի և մի միայն յոյս.
Սիրոյ ձեռքէն քաշած միշտը եղկելոյս՝
Հեղձամըղձուկ լաց կը շարժէ տեսողաց:
Եա եկ Ղուկկիանոսին մէկ ումուտ մը տուր,
Եա տար յարքայութիւն կարօտը լըցուր.
Օդի պէս անխառն ես, լուսի պէս մաքուր.
Ե՛րբ ըլլամ բերկրալի տեսոյ քո դիմաց:

Ը

Մէկ օր կեանքիս ծառը կըտրի ու կ'ըյնի,
Սև ու ճերմակ գանկով տաշեմ կը հէլպէթ.
Աս երկիւղով դողամ ու կը սարսափիմ,
Ահուվահով կեանքըս մաշեմ կը հէլպէթ:

Կոյս գըթած, ընկեր է հոգուս տունը փուտ,
Եկու սիրով, սրբոս մէկ սենեակը մուտ.
Պայծառափայլ դէմքիդ գեղադարդ տեսուդ.
Սաստիկ կարօտութիւն քաշեմ կը հէլպէթ.
Տէրտովդ դեղնեցաւ երեսիս գունը.
Սնուչո կու գայ աս ձըմբւան գարունը.
Սնճառիկի փառքին վայելչութիւնը՝
Մէկ օր դըրախտին մէջ քըշեմ կը հէլպէթ.
Ղունկիանոսն եմ, ողորմածէդ յոյս առայ,
Սիրտըս կը գալարի, սէրըս կը եռայ.
Ըստ որում ես քեզի գըրուած եմ ծառայ՝
Շընորհքներ քո ձեռքէդ կ'աշեմ կը հէլպէթ.

Թ

Խիստ գըթած ես, աղէխորով, Մարիամ,
Դու եղիր ինձ որբուս մեն ու այբ ու բէ(մայր).
Չունիմ սիրելի մը, ոչ բարեկամ մը,
Ըստ որում ընկեր եմ վեւ ու այբ ու բէ(վայր).
Շուտ հասիր տըկարիս, չուտ բըռնէ վերցուր,
Սխտածնտիս առողջարար դեղ մը տո՛ւր,
Ո՛վ Թագուհի, ինձի ձեռքէ մի թողուր,
Չըդդպչի ոտքերուս քէ ու այբ ու բէ(քար).
Կը կըռուին ինձ հետ անկըրելի ցաւեր,
Կեանքիս բերդն է փըլած, քաղաքն է աւեր.
Ի՞նչ հնար է, չատ կ'ախատիմ չի բըռնեմ
Սիրուդ ճեղքած սիրտըս՝ կեն ու այբ ու բէ(կար).
Սմէն պատուէ, փառքէ՝ հըրածարեցայ,
Ցանկալիդ իմ, քեզ դիմեցի, քեզ դարձայ.
Ղունկիանոսն եմ, դառն աշխարհէս զըզուեցայ,
Վերջապէս ինձ քովդ տիւն ու այբ ու բէ(տար).

Ժ

Մայր Յիսուսի, այս իմ վըշտացած անձիս՝
Մըխիթարութիւն մը տիւն ու այբ ու սէ(տաւ).
Խիստ է պատերազմըս ի չար Թըշնամեաց,
Դու միշտ ինձ օգնութիւն գիմ ու այբ ու սէ(գաս).
Փորձանք կ'յարուցանեն իմ կարիքէս վեր,
Չի բաւեր, Մայր հըզօր, տըկար ուժը մեր.
Տո՛ւր աղօթքի քեզ յուսալու շընորհքներ,
Ղընշեմ անձըս, բըռնեմ պէ ու այբ ու սէ(պաս).
Շատ կը վախեմ սարսափելի դըժոխքէն,
Պահէ ինձ յարածամ մահացու մեղքէն.
Չըզըրկըմ երկնից աննըման քաղքէն,
Ունենամ արբոց հետ մեն ու այբ ու սէ(մաս).
Մարիամ, մըխիթար ցաւալի սըրտիս,
Իս սաստիկ նեղութիւնք քաշեցի աստիս.

Ձի թողուր Մայր սուրբը՝ գու գատապարտիս,
Ղուկկիանոս, Հերիք է լին ծա այր ու սէ(րաս):

ԺԱ.

Ըսի. Սուրբ կոյս, ես խոցուած եմ սիրովըդ.
Ըսաց. Թէզ մը կը սաղցընեմ քո նարադ:
Ըսի. Այս կենցաղըս վըտանգի մէջ եմ.
Ըսաց. Դըրեք եմ իմ ձեռքըս քո վըրադ:
Ըսի. Ի՞նչպէս կ'ըլլամ երբ որ հօգիս տամ:
Ըսաց. Այն վախտը շուտ օգնութիւն կու գամ:
Ըսի. Արդեօք կ'առնեմ պըսակն անթառամ.
Ըսաց. Կը ընծայեմ, մի հոգ աներ ադ:
Ըսի. Դատաստանէս խիստ կը վախենամ.
Ըսաց. Չէ՛ մի ունիմ քու վըրադ խընամ:
Ըսի, Թէ Գիտուսիս Բնչ պատասխան տամ.
Ըսաց. Կ'անցնեմ հաճոյ քո էրած մեղադ:
Ըսի. Ղուկկիանոսն եմ, այլ հէրիք է լամ.
Ըսաց. Մէկ օր կը խընտաս ալ, միւժտէ տամ:
Ըսի. Մօտեցեր եմ՝ աշխարհէս կ'ըլլամ.
Ըսաց. Կ'ըլլաս ուրախ ու կ'առնես մուրատ:

ԺԲ.

Ըսի. Սիրուդ չեմ գիմանար, Սըրբուհի.
Ըսաց. Փափաքըդ լըցունելու կ'անեմ ճար:
Ըսի. Որդիդ բեր 'ի սիրտըս հանգչեցու.
Ըսաց. Պէտք է գու ալ ըլլաս սուրբ տաճար:
Ըսի. Կարօտներդ սաստիկ կը կրբեմ.
Ըսաց. Զերմեռանդըս ես այ կը սիրեմ:
Ըսի. Ես խիստ ողորմելի անճար եմ.
Ըսաց. Կ'ըլլամ որբուդ սըրտի սիրով մար:
Ըսի. Ո՛ւր տեղ գըտնամ ըսքանչելիդ իմ.
Ըսաց. Թարքայութիւն՝ երբ որ քեզ տանիմ:
Ըսի. Անկըրելի մեծ ցաւեր ունիմ.
Ըսաց, Թէ Որդեակըս, խաչըդ սիրով տար:
Ըսի. Ղուկկիանոսը քուկդ է, գու գիտես.
Ըսաց. Մօտ օրերըս գութըս կը տեսնես:
Ըսի. Անճառ փառքին խիստ կը բաղձամ ես.
Ըսաց. Պատրաստեր եմ անի քեզ համար:

ԺԳ.

Նեղած անձն իմ, գըթած Կուսին մօտեցիր,
Ուրախութեամբ քեզ լըցընէ անըստակ.
Քո սըրտիդ աղմուկին, մըտքիդ ցընդմանը
Հանդարտութիւններ գըտցընէ անըստակ:

Կը տեսնայ որ յոյսը իրան զըրիւր ես,
Յիսուս որդին պատուեր՝ սըրտանց սիրելի ես,
Կարօտութիւնն՝ անպատմելի կըրիւր ես,
Սուրբ երեսը կը ցրցընէ անըստակ:

Ձի զըրկեր զըրախտէն, սըրտոց տաճարէն,
Հըրկշտակաց դասէն, յարդարոց պարէն.
Պիտոր աս քո ողբ ու լացիդ փոխարէն՝
Սնուշ ձէներ լըսեցընէ անըստակ:

Երբ, Ղուկկանոս, արդարութեամբ քալես կոր,
Ախ հառաչով սիրտդ ու հոգիդ հալես կոր,
Արքայութեան դուռը հասեր՝ չալես կոր,
Բանայ ու ներս կը մըտցընէ անըստակ:

ԺԳ

Կարօտովդդ, ո՛վ Տիրուհի, խոցուած եմ,
Վէրքերուս դու մէհլէմ՝ կ'ըլլաս կը հէլպէթ.
Թէ որ խեղճութիւնըս տեսնես մասնաւոր,
Հէջ չէ նէ՝ տէրտերըս կիսես կը հէլպէթ:

Ուրախարար աստղ ծովային կ'յիշուիս դուն,
Հայկցոյ, մաշկցոյ, աչքըս չըկայ քուն.
Ես այ խառնուր եմ ախտածէտներուն,
Ինծի ալ անոնց հետ կ'յիշուիս կը հէլպէթ:

Սնուշ ձայնըդ ես երբ պիտոր իմանամ,
Սնէջ վառուած սիրով ո՛ր կողմը գընամ.
Այսչափ որ քեզ գիմեր՝ կու լամ ու կ'ողբամ,
Մէկ օր մը իմ լացըս լըսես կը հէլպէթ:

Զօրացու տըկարբս զէպի քեզ գալու,
Բաց 'ի քէն չունիմ՝ որ ինձ յոյս մը տալու,
Ղուկկիտնոսը յարքայութիւնդ առնելու,
Աս ալ իմ ծառաս է՝ կ'ըսես կը հէլպէթ:

ԱճԵՄԻՔ, ՈՐՔ ԿՈՅԽՆ ՏԵՍՏԵՏԷՊԱՂ ԿԱՍ ԵՒՔԹԱ:

ԺԵ

Դու մըխիթար վըշտացելոց, Մարիամ,
Մի թողուր զիս նեղութեան մէջ, սըգի մէջ.
Սիրով վառուած ուշաթափեալ տըխրեր եմ.
Մի թողուր զիս նեղութեան մէջ, սըգի մէջ:

Ըստ որում գութ ունիս ինձ մեղաւորիս,
Փըրկութեանըս բաղձալով կը հընարիս.
Կը թախանձեմ՝ աէ եկ շուտով քովդ առ իս.
Մի թողուր զիս նեղութեան մէջ, սըգի մէջ:

Ի նշ կը փրնտուես՝ Ղուենկիանտսին մէկ հարցուր,
Քեզ ցանկալիդ, քեզ աչքերուս երեցուր.
Էմ հարօտ քո տեսուդ, փափաքս լըցուր,
Մի թողուր դիս ճեղութեան մէջ, սըգի մէջ:

ԺԶ

Ես որ ընկայ Մայր ցանկալուն սէվուային,
Կը մորմորամ, գիշեր կու լամ, զօր կու լամ.
Փընտըռտելով թափէ ընկայ հոգնեցայ,
Կը մաքմորամ, գիշեր կու լամ, զօր կու լամ:
Դէպի յարքայութիւն միտքս է սըլացած.
Կարծեմ թէ նազնչիս գիմացս է կեցած.
Սէրը վառ կըրակով սըրտիկս է լըցած,
Կը մորմորամ, գիշեր կու լամ, զօր կու լամ:
Կը պըտըտիմ քաղքէ քաղաք, գնդէ գնդ,
Զունիմ հանդարտութիւն՝ մէկ երկիր, մէկ տեղ.
Աչքիս անձրեններէն պըրծուր է հեղեղ,
Կը մորմորամ, գիշեր կու լամ, զօր կու լամ:
Սաստիկ կըսկիծներու տըւեր եմ տեղիք,
Ո՛վ սըրբուհիք, սըրբունաց հետ մէկ եղիք,
Եկէք Ղուենկիանտսին ցաւակից եղիք,
Կը մորմորամ, գիշեր կու լամ, զօր կու լամ:

ԺԷ

Ե՛կ փարատէ տըխուր սըրտիս ամպերը,
Ողորմած Մայր, քաղցրագութ Մայր, գըթած Մայր.
Դէմեր կու գան փայլակներով կայծակով,
Ողորմած Մայր, քաղցրագութ Մայր, գըթած Մայր:
Խորհուրդներու ալիքներով կը ծըփամ,
Սըգաւորիս տես, խընամ տար, հերիք լամ.
Մերձչեր խաւարելոյս որ պայծառանամ,
Ողորմած Մայր, քաղցրագութ Մայր, գըթած Մայր:
Ո՛վ դու յոյս իմ եւ ապաւէն բարերար,
Ոյս վըշտալի կենցաղոյս մէջ մի մոռնար.
Միշտ յիշէ զիս՝ որ չըլլամ անմըխիթար,
Ողորմած Մայր, քաղցրագութ Մայր, գըթած Մայր:
Ո՛հ, թագուհիդ մեղուորիս գըթայ նէ,
Ամէն կասկածներէս ապահով կ'անէ.
Ղուենկիանտսն առ, փէշիդ տակը պահպանէ,
Ողորմած Մայր, քաղցրագութ Մայր, գըթած Մայր:

ԺԸ

Ի նշալէս չայրիմ Աստուածուհւոյն սիրովը,
Նայուածքը խօշ, դըրուցը խօշ, տեսքը խօշ.
Անի է իմ տըխուր սըրտիս ցընծումը.
Նայուածքը խօշ, դըրուցը խօշ, տեսքը խօշ:

Կը թալխանամ՝ երբ որ կ'յիւնմ անունը.
Կարմիր վարդէն առեր է պայծառ գունը.
Սըրբերը կը վայլեն գեղեցկութիւնը.
Նայուածքը խօշ, զըրուցքը խօշ, տեսքը խօշ.
Կարօտը ձգեց զիս մէջ ահի վահի,
Խոցուայ հոգէտընէս, կը մեռնիմ սահի.
Ձէնը քաղցըր, ինքն ողորմած թագուհի,
Նայուածքը խօշ, զըրուցքը խօշ, տեսքը խօշ.
Ղուկկիտնոսն յանձնէր եմ օրհնեալ կամացը,
Որ հաղորդ առնէ իւր անճառ փառացը.
Սնթիւ կուսանք ձեռք կապեր են գիմացը.
Նայուածքը խօշ, զըրուցքը խօշ, տեսքը խօշ:

ԺԹ

Եկաւ յերկնուց հըրեշտակաց թագուհին,
Լեզուն անուշ, խօսքերն անուշ, ինքն անուշ.
Երբ խօսեցաւ՝ ձէնն որ առի՝ թալխացայ,
Լեզուն անուշ, խօսքերն անուշ, ինքն անուշ.
Հըրեշտակներ սանդուրներով, սազերով,
Երգ երկնային կը երգէին նազելով.
Տեսայ սիրուն մարգարտաշար մագերով,
Լեզուն անուշ, խօսքերն անուշ, ինքն անուշ.
Պայծառափայլ գէմքին սիրահարեր եմ,
Այս կարօտը չամ մի պիտոր ես կըրեմ.
Թափէ ընկայ, անպատմելի կը սիրեմ,
Լեզուն անուշ, խօսքերն անուշ, ինքն անուշ.
Իմ սիրելիս՝ մէկ իմ ցաւըս իմանայ,
Որ ալ հոգիս մարմընուս մէջ չի մընայ.
Ղուկկիտնոսը ինչպէս սիրուն գիմանայ,
Լեզուն անուշ, խօսքերն անուշ, ինքն անուշ:

Ի

Լոյս արեն ես արքսցութեան՝ տենչալուդ,
Չըբաղձամ մի, չըխընդրեմ մի, չըլամ մի.
Տեսութիւնըդ փառք է, պարծանք, փըրկութիւն,
Չըբաղձամ մի, չըխընդրեմ մի, չըլամ մի.
Ճառագայթէդ կուր աչքերըս կ'տռնէ լուս,
Քեզ թագուհիդ երկու ձեռք բռնեցիւս.
Տանջանքներով սուրբ անուանըդ մեռնելուս՝
Չըբաղձամ մի, չըխընդրեմ մի, չըլամ մի.
Սղաշանքըս՝ հաճոյ ըլլար, Մայր տիրուդ,
Չիս խառնէիր մաքրազարդեալ սըրբերուդ.
Սնճառելի տեսութեանը փառքերուդ՝
Չըբաղձամ մի, չըխընդրեմ մի, չըլամ մի:

Ղուկիկոննորա՝ տեսուգ արժան ըլլալու ,
Պայծառ գէմբիդ միւտ յաւիտեան զմայլելու ,
Անտրրտում խընտու մը հա ձեռք բերելու՝
Զըրադձամ մի, չըխընդրեմ մի, չըլամ մի :

ԻԱ.

Դու կուսանաց, հըրհլտակաց ցընծումը,
Եկուր, սուրբ Կոյս, եկուր տեսնամ, եկուր մէկ .
Բացուի սըրտիս ծաղկընէրը, վարդ երը,
Եկուր, սուրբ Կոյս, եկուր տեսնամ, եկուր մէկ .
Այլոց կայ սիրելի, սիրուն ազգական,
Անոնց հետ կը հըրճուին, կը զըւարճանան .
Ես քեզ տենիմ մըխթարունք սոսկ միայն,
Եկուր, սուրբ Կոյս, եկուր տեսնամ, եկուր մէկ .
Զըւարթ, պայծառ, ուրախ գէմբըդ երբ անոց,
Ղուրպան կ'անեմ բոլոր կեանքս այ, զըլուխս այ .
Զօր գիշեր կը քաշեմ զըմբը ու զուսաց .
Եկուր, սուրբ Կոյս, եկուր տեսնամ, եկուր մէկ .
Ղուկիկոնոսն եմ, ծառագ, ըղբեղ խիստ սիրող,
Իմ կարօտըս լըցընելու ես կարող .
Երեցիր, աս տըխուր սիրտըս ճըխայ թող .
Եկուր, սուրբ Կոյս, եկուր տեսնամ, եկուր մէկ :

ԻԲ

Տեսութեամբըդ հըրաշագեղ թագուհի,
Ինձ խընտացու, զըւարճացու, ցընծացու .
Մըտածմունքըս, խեղքս ու միտքըս քեզ հետ է .
Ինձ խընտացու, զըւարճացու, ցընծացու :
Ո՛վ դու անուշ, քաղցըր անուն Մարիամ,
Քեզ տեսողաց հազար երանի կու տամ .
Խանդակաթեալ դիմեր եմ առ քեզ կու գամ .
Ինձ խընտացու, զըւարճացու, ցընծացու :
Ղուկիկոնոսը նազելուդ է խիստ կարօտ .
Քո ցանկալիդ եթէ զըտուի ինձի մօտ,
Մութ գիշերըս կ'ըլլայ պայծառ առաւօտ .
Ինձ խընտացու, զըւարճացու, ցընծացու :

Կը շարունակուի :